

- 2) Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie dla krajowego przepisu ograniczającego takiego jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, który wymaga od koncesjonariusza gier losowych, aby z chwilą zakończenia działalności z powodu wygaśnięcia koncesji, nieodpłatnie zbył użytkowanie stanowiących własność składników materialnych i niematerialnych majątku, które tworzą sieć zarządzania grami i ich przyjmowania, jeśli ograniczenie to wykracza poza to co konieczne do osiągnięcia celu do jakiego faktycznie zmierza ów przepis, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 448 z 15.12.2014.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 7 kwietnia 2016 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Frosinone – Włochy) – postępowanie karne przeciwko Antoniowi Paolowi Contiemu

(Sprawa C-504/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Identyczne pytania prejudycjalne — Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodne świadczenie usług — Gry losowe — Wyrok Trybunału stwierdzający niezgodność z prawem Unii przepisów krajowych dotyczących koncesji na działalność przyjmowania zakładów — Reorganizacja systemu poprzez przeprowadzenie nowego przetargu — Nieodpłatne zbycie użytkowania stanowiących własność składników materialnych i niematerialnych majątku, które tworzą sieć zarządzania grami i ich przyjmowania — Ograniczenie — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Proporcjonalność)

(2016/C 270/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Bari

Strona w postępowaniu karnym przed sądem odsyłającym

Antonio Paolo Conti

Sentencja

Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie dla krajowego przepisu ograniczającego takiego jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, który wymaga od koncesjonariusza gier losowych, aby z chwilą zakończenia działalności z powodu wygaśnięcia koncesji, nieodpłatnie zbył użytkowanie stanowiących własność składników materialnych i niematerialnych majątku, które tworzą sieć zarządzania grami i ich przyjmowania, jeśli ograniczenie to wykracza poza to co konieczne do osiągnięcia celu do jakiego faktycznie zmierza ów przepis, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 406 z 7.12.2015.